

[Madsen-Mygdal.]

omtalt, og jeg finder ikke Grund til at nævne dem igen, men jeg vil indtrængende anbefale Tingets ærede Medlemmer at gaa imod dem.

Holdgaard: Skønt jeg slet ikke omtalte Spørgsmaalet Ejere og Brugere i mit første Indlæg, vil jeg dog gerne paa den Foranledning, der her er givet af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, sige, at jeg betragter 4. Oktober-Lovens Husmænd lige saa fuldt som Ejere som andre Landbrugere. De har jo Skøde paa deres Ejendom, og de kan ikke gøre for, at det ærede Medlem har fundet paa at kalde dem Fæstere; de er lige saavel Ejere som andre Landbrugere.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de to Former for Driftslaaneforeninger, har jeg ikke paastaet, at der ikke kunde fremkomme Tab indenfor de mindre Landbrug. Det, jeg har sagt, er, at til Dato har de indbetalt Renter og Afdrag, og det tror jeg ikke, mange af de andre har gjort endnu, i alt Fald ikke de fra Sønderjylland. Men det er nu ikke saa galt med Garantien for de mindre Landbrugeres Driftslaaneforeninger, som det ærede Medlem tror, og Sikkerheden er ogsaa tilstrækkelig. Det betyder i alt Fald ikke saa lidt, at vi har Pant i Besætningerne og det paa en saadan Maade, at de paa-gældende betaler $\frac{1}{4}$ af Beløbet paa det Tidspunkt, da de faar Laanet, thi der udlaanes kun de $\frac{3}{4}$. Og desuden er der dog en betydelig Garantikapital — jeg har den ikke opgjort nøjagtigt, men jeg vil antage, den ligger omkring 7—8—9 Mill. Kr., og det er dog et Beløb. Der er ganske vist begrænset Ansvar; det er ikke saaledes, som de andre har det, at man hæfter en for alle og alle for en, ingen kan tegne sig for mere end 500 Kr., og ingen hæfter for mere. Derfor er det Princip meget bedre end det andet. Det sagde vi den Gang, og jeg tror, alle vil indrømme, at vi har Ret.

Lundberg: Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at Over-Skyldraadets eneste Opgave er at skabe Ensartethed i Ansættelserne indenfor de enkelte Landsdele og de enkelte Skyldkredse, gør det ærede Medlem sig jo skyldig i nogen Misforstaaelse, hvad han ogsaa vil kunne erkynde sig om ved at læse Loven og de Cirkulærer, som er udstedt i saa Henseende. Men det skal jeg nu ikke

hænge mig i, jeg konstaterer blot, at det er forkert.

Jeg har ikke sagt, at det var ligegyldigt, om Ejendommene var 5 eller 10 pCt, for lavt ansat i Forhold til deres Handelsværdi. Jeg har sagt, at det ikke i første Række var det, det kom an paa, men at det i første Række var Ensartetheden i Ansættelse af Hensyn til Beskatningens Retfærdighed. Det ærede Medlem sagde jo, at en stor Del af Landets Landejendomme var ansat saa lavt, at Ansættelsesværdien end ikke stod i Forhold til det, som Ejendommen kunde indbringe ved Tvangsauktion, og der er det, jeg siger, at det stemmer ikke helt med de Oplysninger, vi har faaet, og de Henvendelser, der er rettet til os, bl. a. paa Møder med Skyldraadsformænd o. lign.; de gaar tværtimod ud paa, at Forholdene i de 5 Aar, der er gaaet siden sidste Vurdering, har ændret sig i saa betydelig Grad, at der snarere er Tale om det modsatte. Men naar en saa betydende Mand indenfor Landbruget som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at en stor Del af Landets Landejendomme er ansat meget for lavt, og at Ansættelsesværdien end ikke staar i Forhold til det, de kan indbringe ved Tvangsauktion, siger jeg, at saa tager jeg det som en Henstilling fra en sagkyndig Mand til Raadene. Det er jo givet, at Over-Skyldraadets til sin Tid, naar Vurderingsmaterialet kommer ind, skal tage det op til Prøvelse, men jeg tror, som sagt, ikke, at Landejendommene er ansat saa meget for lavt, som det ærede Medlem synes at ville give det Udseende af; men det kan jo saa være et Fingerpeg i saa Henseende.

Madsen-Mygdal: Det er ikke min Opgave at være, og jeg ønsker heller ikke at opfattes som Raadgiver for Over-Skyldraadets. Men hvis det ærede Medlem Hr. Lundberg opfatter det, jeg her har sagt, som en Henstilling fra min Side, har jeg ikke noget derimod; kun vil jeg da tillade mig at sige, at jeg tror, det høje Over-Skyldraad er for sent paa Færde, hvis det først vil se Vurderingerne rundt omkring fra og saa skønne over, hvorvidt de er ensartede. Jeg ved egentlig ikke, hvad de har at bygge et saadant Skøn paa. Hvis de vil have Ensartethed, maa de vist først selv ud omkring i Landet og fastsætte den Standard, hvorefter de lokale Skyldraad bagefter skal gaa frem. Er først Vurderingerne foretaget, indser jeg ikke, hvorledes man kan sidde her inde i København og skønne over,